

APROBAT

In sedinta Biroului permanent al
Camerei Deputatilor
din data de 8.04.2013

Parlamentul României
Camera Deputatilor

B.P. Nr. 467 din 5.04.2013

Parlamentul României
Camera Deputatilor

Cabinet secretar general

București, 05.04.2013

NOTĂ

**privind actele și documentele de informare
ale Comisiei pentru afaceri europene pentru
COM(2012)499, COM(2011)883 și COM(2013)48**

Referitor la adresa Comisiei pentru afaceri europene nr. 40/238 din 04.04.2013 prin care se transmit documentele rezultate în urma examinării parlamentare pentru:

1. Propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind măsuri de asigurare a unui nivel comun ridicat de securitate a rețelilor și a informației în UE, **COM(2013)48 - notă de informare și procese-verbale;**
2. Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind statutul și finanțarea partidelor politice europene și a fundațiilor politice europene **COM(2012)499 - proiecte de opinie;**
3. Propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului privind cooperarea administrativă prin intermediul sistemului de informare a pieței interne, **COM(2011)883 - proiecte de opinie.**

Propunem:

- pentru **COM(2012)499 și COM(2011)883 - aprobarea proiectelor finale de opinie, în forma redactată de Comisia de afaceri europene,** și transmiterea opiniei Camerei Deputatilor Comisiei Europene, Consiliului Uniunii Europene, Parlamentului European și Guvernului României sub semnătura Președintelui Camerei Deputatilor, conform procedurii prevăzute în HCD nr. 11/2011 (art. 40).
- pentru **COM(2013)48 - Biroul permanent ia notă,** nota de informare și procesele-verbale fiind destinate informării acestuia, conform procedurii prevăzute în HCD nr. 11/2011 (art. 23, art. 24 și art. 25).

SECRETAR GENERAL
Cristian-Adrian Panciu

Parlamentul României
Camera Deputaților

Cabinet secretar general

București, 05.04.2013

N O T Ă
privind actele și documentele de informare
ale Comisiei pentru afaceri europene pentru
COM(2012)499, COM(2011)883 și COM(2013)48

Referitor la adresa Comisiei pentru afaceri europene nr. 40/238 din 04.04.2013 prin care se transmit documentele rezultate în urma examinării parlamentare pentru:

1. Propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind măsuri de asigurare a unui nivel comun ridicat de securitate a rețelilor și a informației în UE, **COM(2013)48 - notă de informare și procese-verbale;**
2. Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind statutul și finanțarea partidelor politice europene și a fundațiilor politice europene **COM(2012)499 - proiecte de opinie;**
3. Propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului privind cooperarea administrativă prin intermediul sistemului de informare a pieței interne, **COM(2011)883 - proiecte de opinie.**

Propunem:

- pentru **COM(2012)499 și COM(2011)883 - aprobarea proiectelor finale de opinie, în forma redactată de Comisia de afaceri europene,** și transmiterea opiniei Camerei Deputaților Comisiei Europene, Consiliului Uniunii Europene, Parlamentului European și Guvernului României sub semnătura Președintelui Camerei Deputaților, conform procedurii prevăzute în HCD nr. 11/2011 (art. 40).
- pentru **COM(2013)48 - Biroul permanent ia notă,** nota de informare și procesele-verbale fiind destinate informării acestuia, conform procedurii prevăzute în HCD nr. 11/2011 (art. 23, art. 24 și art. 25).

SECRETAR GENERAL
Cristian-Adrian Panciu

Departamentul de studii parlamentare și drept comunitar
Șef departament
Andrei Mocearov

**Parlamentul României
Camera Deputaților
Comisia pentru afaceri europene**

București, 04.04.2013
Nr. 40/238.

Către,
Biroul Permanent al Camerei Deputaților

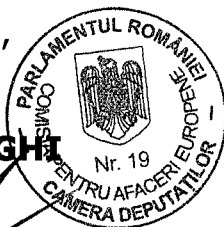
Urmare Hotărârilor Biroului Permanent al Camerei Deputaților din 01.10.2012 și 18.02.2013 privind lista proiectelor de acte ale Uniunii Europene care se supun cu prioritate examinării parlamentare, în aplicarea art. 24 și 39 din *Hotărârea nr. 11/2011 a Camerei Deputaților, privind procedura de lucru și mecanismul decizional pentru exercitarea examinării parlamentare a proiectelor de acte legislative ale Uniunii Europene, în temeiul prevederilor Tratatului de la Lisabona privind rolul parlamentelor naționale*, vă transmitem alăturat următoarele documente emise de către comisia noastră și anexele prevăzute de Hotărâre:

1. Propunere de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind măsuri de asigurare a unui nivel comun ridicat de securitate a rețelelor și a informației în UE, COM (2013) 48, *examinare subsidiaritate*
 - a. Notă de informare și proces verbal a Comisiei pentru afaceri europene;
 - b. Proces verbal al Comisiei pentru tehnologia informației.

2. Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind statutul și finanțarea partidelor politice europene și a fundațiilor politice europene COM (2012) 499, *examinare în fond*
 - a. Proiect de opinie, al Comisiei pentru afaceri europene
 - b. Proiect de opinie al Comisiei juridice
3. Propunere de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului privind cooperarea administrativă prin intermediul sistemului de informare a pieței interne, COM (2011) 883, *examinare în fond*
 - a. Proiect de opinie al Comisiei pentru afaceri europene
 - b. Proiect de opinie al Comisiei pentru muncă
 - c. Proiect de opinie al Comisiei juridice

Președinte,

Ovidiu SILAGHI

Secretar,

Ana BIRCHALL

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Ana Birchall".

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
Comisia pentru Afaceri Europene**

București, 3 aprilie 2013

Nr. 40/231.

**PROIECT DE OPINIE
asupra
Propunerii de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului
privind statutul și finanțarea partidelor politice europene
și fundațiilor politice europene
COM (2012) 499**

- Având în vedere Tratatul de la Lisabona, în special art. 5 și 12 al TUE și protocoalele nr. 1 și 2 anexate Tratatului,
- Având în vedere Hotărârea Camerei Deputaților nr.11/2011,
- Având în vedere Constituția României, republicată, în special art. 148,
- Luând în considerare punctul de vedere al Comisiei juridice, exprimat prin Proiectul de opinie întocmit în urma dezbaterilor pe marginea acestui document în ședința comisiei din 30.10.2012;
- Luând în considerare Fișa privind Propunerea de Regulament privind statutul și finanțarea partidelor politice europene și a fundațiilor politice europene, elaborată de Ministerul Afacerilor Externe;
- Luând în considerare Fișa de informare Finanțarea partidelor politice europene și fundațiilor politice europene - elaborată de Direcția de Drept Comunitar - Camera Deputaților;
- Luând în considerare punctul de vedere formulat de MAE în vederea începerii discuțiilor și negocierilor privind Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind statutul și finanțarea partidelor politice europene și fundațiilor politice europene (6 noiembrie 2012);
- Luând în considerare Punctul de vedere privind Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind statutul și finanțarea partidelor politice europene și fundațiilor politice europene, exprimat de Partidul Conservator.

Comisia pentru afaceri europene a Camerei Deputaților în ședința din 3 aprilie 2013, a luat în dezbateră **Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind statutul și finanțarea partidelor politice europene și fundațiilor politice europene COM (2012) 499** și a adoptat următorul **proiect de opinie**:

Analiza la nivel parlamentar a relevat următoarele puncte de interes:

1. Salută lansarea acestei inițiative care reprezintă un pas important în realizarea unui spațiu politic unic european și va contribui la progresul substanțial în ceea ce privește consolidarea democrației în Uniunea Europeană.
2. Consideră oportună și necesară introducerea unui statut juridic european partidelor și fundațiilor politice europene, care:
 - să le permită obținerea unui statut juridic uniform fundamentat pe legislația UE;
 - care le conferă capacitate juridică deplină și recunoaștere în toate statele membre;
 - le va permite îndeplinirea misiunii specifice atribuite prin tratate;
 - constituie un element de democratizare și legitimează și mai mult finanțarea europeană de care partidele politice europene deja dispun.
3. Salută finanțarea publică a partidelor politice care va contribui la prevenirea discriminării între partide și va fi un stimul împotriva recurgerii la finanțare ilegală.
4. Salută și consideră necesar ca acordarea statutului juridic european unui partid sau fundație politică europeană care să fie condiționat de respectarea strictă de către acestea a valorilor pe care se întemeiază UE și, în cazul partidelor politice, de îndeplinirea obligației de a respecta standarde înalte în materie de democrație internă, guvernare, transparență și responsabilitate.
5. Salută asigurarea echilibrului de gen în reprezentarea internă a partidelor politice europene, în condițiile asigurării unui spațiu de manevră și stabilirii unor criterii minime, ca și condiționalitate a acordării statutului de partid politic european;
6. Consideră oportun ca partidele politice europene să participe în campaniile pentru referendumurile naționale, dacă acestea vor trata despre funcționarea UE și să poată susține campaniile membrilor săi din partidele naționale, cu condiția ca acestea să trateze subiecte europene.
7. Consideră oportună suprimarea programului de activitate anual al partidelor politice europene și necesitatea reportării de la un an la altul a resurselor financiare, precum și asigurarea unei prefinanțări;
8. Consideră necesar și sprijină exercitarea unui control *ex post* și aplicarea de sancțiuni stricte sub egida OLAF sau a Curții de Conturi asupra partidelor și fundațiilor politice, în cazul încălcării valorilor europene, în spiritul creșterii democratizării și legitimizării finanțării europene ;
9. Consideră necesare clarificări privind excluderea de la finanțarea UE pentru o perioadă de până la cinci ani - considerată ca și o sancțiune -, întrucât formularea textului nu este explicită cu privire la entitatea abilitată a lua acesta decizie.

10. **Semnaleză** necesitatea:

- unei detalieri privind statutul și definiția partidelor politice europene, pentru a evita confuzii ulterioare și pentru a asigura un tratament echitabil și nediscriminatoriu între partidele politice și între fundațiile politice.
- ca pentru procedurile privind înregistrarea (Art. 6(5)), verificarea înregistrării (Art. 7(1)), sancțiuni (Art. 22) și dreptul la căile de atac (Art. 26) ale partidelor și fundațiilor politice europene ar trebui instituit un mecanism independent de luare a deciziilor și să nu fie acordate în totalitate Parlamentului European, conform Art. 224 din TFUE care conferă atribuții în acest domeniu și Consiliului;
- consultării cu SEAE în ceea ce privește art. 2(4)c, referitor la fundațiile politice europene care desfășoară activități cu terțe state, în scopul dezvoltării cooperării și promovării democrației, având în vedere că sunt activități care vizează politica externă a UE;
- verificării statutului de partid politic european și fundație politică europeană înainte de a fi operate modificări în statutul sau documentele programatice ale acestora și nu numai la verificarea anuală, așa cum este prevăzut în regulament.
- ca, în ceea ce privesc sancțiunile pe care le poate impune Parlamentul European conform unei scale determinată de anumite criterii, nu sunt precizate detaliile privind aceste criterii și cum vor afecta ele această scală;
- unor clarificări în ceea ce privește donațiile și donatorii (art. 16), din perspectiva prevederilor art. 115 din TFUE.

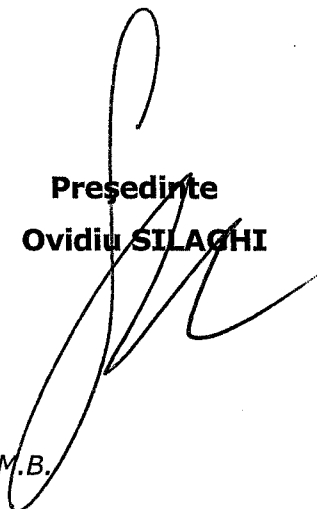
*

*

*

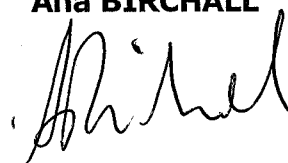
În urma dezbaterilor prilejuite de examinarea a **Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind statutul și finanțarea partidelor politice europene și fundațiilor politice europene COM (2012) 499**, membrii Comisiei pentru afaceri europene, întruniți în ședința din 03.04.2013, aceștia au hotărât în unanimitate că propunerea Comisiei Europene aduce valoare adăugată.

Președinte
Ovidiu SILAGHI

Redactat: M.B.

Secretar
Ana BIRCHALL

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

**COMISIA JURIDICĂ,
DE DISCIPLINĂ ȘI IMUNITĂȚI**

**București, 30 octombrie 2012
Nr. 31/763/2012**

**BIROULUI PERMANENT
AL CAMEREI DEPUTAȚILOR**

Proiect de opinie

Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind statutul și finanțarea partidelor europene și a fundațiilor politice europene își are temeiul juridic și se întemeiază pe dispozițiile art. 224 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care prevede că „Parlamentul European și Consiliul, hotărând prin regulamente, în conformitate cu procedura legislativă ordinară, stabilesc statutul partidelor politice la nivel european, menționate la articolul 10 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană, în special regulile legate de finanțarea acestora”

Comisia juridică, de disciplină și imunități a fost sesizată cu examinarea fondului propunerii și pentru verificarea principiului subsidiarității.

Membrii Comisiei au dezbătut propunerea de regulament în ședința din **30 octombrie 2012**.

Sub aspectul reglementărilor, propunerea de Regulament are drept scop să contribuie la încurajarea și la sprijinirea partidelor politice europene și a fundațiilor politice afiliate acestora, prin crearea condițiilor care să le permită să se dezvolte și să își continue efortul de a intra în dialog cu cetățenii europeni, de a reprezenta și de a exprima opiniile acestora și de a oferi o legătură mai puternică între societatea civilă europeană și instituțiile europene, în special Parlamentul European.

În ceea ce privește fundațiile politice, propunerea de regulament oferă un cadru juridic, financiar și de reglementare specific, adaptat nevoilor

acestor fundații. Acest cadru este separat și deferit de normele de stabilire a unei forme juridice europene pentru fundațiile europene, stabilite în propunerea Comisiei privind statutul unei fundații europene, adoptată la 8 februarie 2012. Pentru pregătirea prezentei propuneri, Comisia a avut un dialog și o consultare susținută cu reprezentanți ai partidelor și fundațiilor politice la nivel european, cu grupurile politice din Parlamentul European, cu experți naționali și experți din mediul academic, cu președintele Parlamentului European, Secretarul General al PE și raportorul pentru raportul de evaluare al PE. Propunerea respectă principiile subsidiarității și al proporționalității. Propunerea urmărește crearea unei forme juridice europene noi pentru ambele tipuri de entități, însă, în majoritatea aspectelor activităților practice pe care le desfășoară, acestea vor continua să opereze în temeiul unei forme juridice recunoscute în cadrul ordinii juridice a statului membru în care își au sediul. **Partidele politice europene și fundațiile politice europene se vor afla în continuare sub incidența dreptului intern.**

Prin prezenta propunere de regulament se introduce un statut juridic european. Statutul european prevede posibilitatea înregistrării ca partid sau ca fundație politică europeană și, astfel, obținerea unui statut juridic întemeiat pe legislația Uniunii Europene. Această nouă persoană juridică europeană va succeda oricărei personalități juridice naționale pre-existente, va oferi partidelor politice europene recunoașterea de care au nevoie și le va ajuta să abordeze unele dintre obstacolele de lungă durată întâmpinate. Obținerea unui statut juridic european va fi condiționată de respectarea standardelor ridicate de guvernanta, responsabilitate și transparență. Condițiile și cerințele specifice pentru obținerea unui statut juridic european includ respectarea strictă a valorilor pe care se întemeiază Uniunea Europeană și, în cazul partidelor politice, îndeplinirea normelor minime privind democrația internă de partid.

Din cuprinsul reglementărilor propunerii de regulament rezultă că sunt respectate drepturile fundamentale și principiile consacrate în Cartă drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolele 7 și 8, care prevăd că orice persoană are drept la respect pentru viața privată și la protecția datelor cu caracter personal care privesc persoana respectivă; în acest context, acesta trebuie să fie pus în aplicare cu respectarea deplină a acestor drepturi și principii.

Prin intermediul propunerii de regulament se stabilesc elementele ce sunt acoperite prin statutul unui partid politic european, prin intermediul dispozițiilor administrative și juridice în contextul guvernantei și democrației interne a partidelor politice europene. Situația este similară și în

cazul statutului unei fundații politice europene în cadrul guvernantei fundațiilor politice europene.

Propunerea de regulament reglementează în detaliu statutul partidelor politice europene și al fundațiilor politice europene dezvoltând dispozițiile referitoare la personalitatea juridică a acestora, recunoașterea și capacitatea juridică, legea aplicabilă în cazul unor chestiuni pe care regulamentul nu le reglementează, statuând și încetarea statutului juridic și dizolvarea.

O parte considerabilă a reglementărilor cuprinse în propunerea de regulament vizează dispozițiile referitoare la finanțarea partidelor politice și a fundațiilor politice europene, criterii de atribuirea și alocarea finanțării, donațiile și contribuțiile, tratamentul fiscal nediscriminatoriu pentru donații și donatori, finanțarea campaniilor în contextul alegerilor pentru Parlamentul European, precum și interzicerea finanțării.

Este de reținut că propunerea de regulament nu va avea consecințe asupra sumelor totale puse la dispoziție din bugetul Uniunii Europene pentru finanțarea partidelor politice și a fundațiilor politice, însă normele care reglementează această finanțare vor fi raționalizate și adaptate în funcție de situația și de necesitățile specifice.

Comisia propune un pachet de propuneri complementare pentru îmbunătățirea cadrelor de finanțare și de reglementare aplicabile partidelor politice și fundațiilor politice la nivel european. Obiectivul general al propunerilor este de spori vizibilitatea, recunoașterea, eficiența, transparența și responsabilizarea partidelor și fundațiilor politice europene. Propunerea de regulament introduce un statut juridic european care prevede posibilitatea înregistrării ca partid sau ca fundație politică europeană, și astfel, obținerea unui statut juridic întemeiat pe legislația Uniunii Europene. Această nouă persoană juridică europeană, care va succeda oricărei personalități juridice naționale pre-existente, va oferi partidelor politice europene recunoașterea de care au nevoie și le va ajuta să abordeze unele dintre obstacolele de lungă durată întâmpinate. Acestea includ diversitatea formelor juridice naționale în care au existat până în prezent, care sunt nepotrivite, în general, pentru sarcinile și obiectivele specifice ale partidelor politice la nivel european, precum și lipsa vizibilității și recunoașterii publice care decurg din acestea. **Un statut juridic uniform întemeiat pe legislația UE este crucial și le va permite să îndeplinească mai bine misiunea specifică atribuită prin tratate.**

Un statut juridic european similar pentru fundațiile politice afiliate reprezintă o recunoaștere clară a rolului esențial pe care îl au în sprijinirea și completarea activităților partidelor politice europene, în special prin contribuția la dezbaterile privind chestiunile de politică publică

europăană și la procesul de integrare europeană și prin reunirea actorilor din domenii și niveluri diferite din întreaga Uniune Europeană.

Obținerea unui **statut juridic european va fi condiționată de respectarea standardelor ridicate de guvernănanță, responsabilitate și transparență**. Condițiile și cerințele specifice pentru obținerea unui statut juridic european includ **respectarea strictă a valorilor pe care se întemeiază UE și, în cazul partidelor politice, îndeplinirea normelor minime privind democrația internă de partid**.

Chiar dacă va fi posibil să se înregistreze un statut de partid politic european sau de fundație politică europeană, **dar să nu se solicite finanțare de la UE**, contrariul nu este valabil. Aceasta înseamnă că **recunoașterea ca partid politic european sau ca fundație politică europeană și, prin urmare, îndeplinirea condițiilor și cerințelor necesare în acest sens, ar fi o condiție preliminară de eligibilitate pentru finanțare din bugetul UE**.

Este important să se asigure că nu se prevăd condiții excesive pentru înființarea unui partid politic european și că acestea **pot fi îndeplinite în cel mai scurt timp de către alianțele transnaționale, organizate și serioase, de partide politice și/sau persoane fizice, în acest fel încurajându-se și, de asemenea, sprijinându-se apariția de noi partide politice europene**. Pe de altă parte, este necesar, de asemenea, să se instituie *criterii obiective pentru alocarea unor resurse limitate din bugetul UE*. În acest sens Comisia propune ca numai acele partide politice – și, prin extensie, fundațiile politice afiliate – care sunt reprezentate în Parlamentul European de cel puțin unul dintre membrii săi ar trebui să aibă dreptul de a primi finanțare din partea UE.

În plus, Comisia propune **schimbări importante privind modul de finanțare din bugetul UE a partidelor politice europene și a fundațiilor politice europene**. Modificarea propusă a fi adusă Regulamentului financiar prevede crearea unei rubrici separate pentru partidele politice europene, care nu ar mai primi granturi de funcționare, ci contribuții *sui generis*.

Prezenta propunere **ridică nivelul de donații** permise pe an și pe donator pentru a stimula capacitatea partidelor și a fundațiilor politice de a genera resurse proprii.

Pentru a contracara flexibilitatea sporită s-a stabilit **un cadru amplu și transparent de reglementare și control**, cuprinzând toate aspectele legate de activitățile și de finanțarea partidelor politice europene și a fundațiilor politice afiliate acestora, care acoperă toate operațiunile financiare efectuate de aceste partide și fundații politice, indiferent de sursa de finanțare.

Propunerea nu va avea nicio consecință asupra sumelor totale puse la dispoziție din bugetul UE pentru finanțarea partidelor și a fundațiilor politice, însă normele care reglementează această finanțare vor fi raționalizate și adaptate în funcție de situația și de necesitățile specifice. Partidele politice europene vor avea obligația de a publica numele donatorilor care contribuie cu mai mult de 1 000 EUR pe an, în timp ce limita anuală a donațiilor individuale va crește de la 12 000 EUR la 25 000 EUR.

Finanțarea acordată de UE partidelor politice europene și fundațiilor politice europene va continua să provină din bugetul Parlamentului European. Prezenta propunere nu are implicații suplimentare semnificative pentru bugetul UE.

Poziția României, cu privire la propunerea de regulament, este în curs de elaborare și va fi definitivată după consultarea instituțiilor cu atribuții în domeniu – Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Justiției, Autoritatea Electorală Permanentă și Ministerul Afacerilor Externe. Din punctul de vedere al României, de interes, pentru moment și preliminar, este analizarea naturii implicațiilor de ordin legislativ presupuse de intrarea în vigoare a instrumentului în discuție, cu atât mai mult cu cât calendarul prevăzut pentru adoptarea acestora este relativ strâns.

VICEPREȘEDINTE,

Bogdan CIUCA

Consilier parlamentar, Paul Serban

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Paul Serban", is written over a horizontal line.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
Comisia pentru afaceri europene

București,
Nr.

3 aprilie 2013
40/232

PROIECT FINAL DE OPINIE

asupra

**Propunerii de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului
de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor
profesionale și a Regulamentului privind cooperarea administrativă prin
intermediul sistemului de informare a pieței interne
COM (2011) 883**

- Având în vedere Tratatul de la Lisabona, în special art. 5 și 12 al TUE și protocoalele nr. 1 și 2 anexate Tratatului,
- Având în vedere Hotărârea Camerei Deputaților nr.11/2011,
- Având în vedere Constituția României, republicată, în special art. 148,
- Luând în considerare prevederile art. 51 din TFUE,
- Văzând hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene în privința extinderii domeniului de aplicare a directivei la notari, în special cauzele inițiate de Comisiei împotriva Belgiei (C-47/08), Franței (C-50/08), Germaniei (C-54/08), Austriei (C-53/08), Greciei (C-61/08) și Luxemburgului (C-51/08),
- Luând act de instituirea titlului executoriu european prin Regulamentul (CE) nr. 805/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004,
- Luând act de prevederile Regulamentului Consiliului nr. 44/2001 („Regulamentul Bruxelles I”) referitor la competența juridică, recunoașterea și executarea deciziilor în materie civilă și comercială,
- Luând în considerare prevederile Regulamentului Consiliului nr. 2201/2003 („Regulamentul Bruxelles II bis”) referitor la competența judiciară, recunoașterea și executarea deciziilor în materie matrimonială și în materia responsabilității parentale,
- Luând în considerare prevederile Regulamentului Consiliului nr. 4/2009 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere,
- Luând în considerare prevederile Regulamentului nr. 650/2012 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor,
- Având în vedere informațiile din Fișa de informare ”Recunoașterea calificărilor profesionale”, întocmită de Departamentul pentru studii parlamentare și drept comunitar al Camerei Deputaților,

Comisia pentru afaceri europene a Camerei Deputaților, în ședința din 3 aprilie 2013, a luat în dezbateră Propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului privind cooperarea administrativă prin intermediul sistemului de informare a pieței interne COM(2011) 883 și a adoptat următorul **proiect final de opinie**.

Comisia pentru afaceri europene aderă la punctele de vedere ale Comisiei juridice, de disciplină și imunități și ale Comisiei pentru muncă și protecție socială, comisii care dețin expertiza în materie, exprimate în proiectele de opinie adoptate la 13.03.2013, respectiv 12.03.2013. În acest sens:

- Constată că, respingând calificarea activității notariale ca exercițiu al autorității publice, CJUE nu se pronunță asupra acestui exercițiu profesional în funcție de criteriile ordinii juridice a unui stat membru și al compatibilității acestei calificări cu dreptul UE, ci consideră în mod expres că obiectivul funcției publice a notarului constituie un mod imperios de interes general care permite justificarea eventualelor restricții decurgând din specialitatea proprie activității notariale;
- Consideră că activitatea notarială implică, nu doar ocazional, exercitarea autorității publice, neputându-se deroga de la prevederile Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene. Spre deosebire de alte profesii liberale reglementate și care fac obiectul prevederii acestei Directive, statutul profesiei de notar este departe de a fi omogen în statele membre UE și este evident că aceste diferențe vor crea dificultăți, în special în situațiile în care s-ar exercita ocazional, în afara granițelor țării (așa cum ar permite Directiva în formă revizuită), fără măsuri compensatorii pentru acest tip de prestare a serviciului;
- Consideră că obiectivele Directivei nu sunt compatibile cu principiile fundamentale ale organizării și administrării autonome ale justiției preventive, comune majorității statelor membre;
- Constată că Guvernul României consideră, prin Legea nr. 36/1995 privind notarii publici și activitatea notarială, modificată în 2012, că :
 - o activitatea notarială întrunește caracteristicile unui serviciu de interes public, principiu consacrat în art. 3 din lege, care dispune explicit că *„notarul public este investit să îndeplinească un serviciu de interes public și are statutul unei funcții autonome”*
 - o activitatea notarială urmărește obiective de interes general care vizează asigurarea legalității și a securității juridice ale actelor încheiate între particulari
 - o redactarea actelor juridice, pentru care legea prevede forma autentică ca o condiție de valabilitate, este de competența exclusivă a notarilor publici
 - o *„notarul public are obligația să deslusească raporturile juridice dintre părți cu privire la actul pe care vor să-l încheie, să verifice dacă scopul pe care îl urmăresc este în conformitate cu legea și să le dea îndrumările necesare asupra efectelor lor juridice”*
 - o misiunea notarului este de garant al siguranței juridice și al imparțialității în serviciul cetățenilor, misiune exercitată pe fundamentul public al

statutului profesiei; acest statut corespunde unui sistem strict de control disciplinar, profesional și de acces în profesie și este efectuat cu implicarea directă a autorităților publice;

- Ia act de faptul că Legea națională a notarilor publici și a activității notariale a fost modificată prin extinderea condiției cetățeniei pentru acces la funcția de notar la spațiul UE și SEE, în așa fel încât orice cetățean UE va putea deveni notar în România, dar în mod necesar cu respectarea aceluiași condiții și proceduri pe care trebuie să le îndeplinească și un cetățean român;
- Apreciază că funcția de notar este una din sfera sistemului de justiție al statelor membre și nu o funcție de piață;
- Apreciază că, spre deosebire de avocat, notarul nu apără interesele unei părți, ci interesul public în raporturile dintre particulari, de o manieră independentă și imparțială;
- Salută intenția de a se facilita mobilitatea profesioniștilor și a comerțului cu servicii în interiorul Uniunii și abordarea problemei ocupării locurilor de muncă de înaltă calificare;
- Salută introducerea conceptului de acces parțial în scopul asigurării unei mai mari securități juridice pentru profesioniști. Statele membre ar putea să nu aplice, însă, acest principiu pentru motive imperative cum ar fi cazul profesiilor din domeniul sănătății;
- Constată intenția de creștere a transparenței cu privire la recunoașterea automată bazată pe cerințe minime de formare profesională: statele membre vor trebui să comunice actele cu putere de lege și actele administrative privind eliberarea de calificări noi sau modificate;
- Apreciază introducerea unor principii comune de formare profesională - un cadru comun de formare profesională sau teste comune de formare, precum și clarificarea garanțiilor pentru pacienți - verificarea cunoștințelor lingvistice trebuie să aibă loc numai după ce statul membru gazdă a recunoscut calificarea;
- Ia act de prevederile prezentei Directivei în sensul accesului la informațiile cu privire la normele aplicabile recunoașterii calificărilor: ghișeele unice, create în temeiul Directivei privind serviciile, să devină puncte centrale de acces online pentru toate profesiile vizate de Directiva privind calificările profesionale, iar punctele naționale de contact existente în temeiul actualei Directive să devină centre de asistență, evitând astfel o duplicare a structurilor de informare;
- Propune:
 - o modificarea art. 33a, în sensul înlocuirii cerinței de experiență profesională de 5 ani consecutivi în decursul ultimilor 7 ani cu 3 ani consecutivi în decursul ultimilor 5 ani. *(n.n. Acest element se regăsește și în textul aflat în prezent în discuție la nivelul Consiliului, Comisia fiind cea care a sugerat această modificare);*
 - o includerea în art. 33a, alături de titlul „certificat de competențe profesionale”, a titlurilor de calificare de asistent medical generalist atestând o formare la nivel de învățământ superior (diplomele de absolvire a colegiilor universitare de scurtă durată și diplomele de licență, obținute în urma formării universitare de lungă durată);
 - o clauză de revizuire bazată pe introducerea de către România a unui program de aliniere a formării pentru absolvenții de școli postliceale și pentru

asistenții medicali generaliști formați prin liceu sanitar urmat de un an de pregătire într-o școală postliceală.

- introducerea în preambulul directivei, iar nu în partea dispozitivă, a unei prevederi (*considerentul 27a*) referitoare la aplicarea de către România a unui program de formare care să permită posesorilor celor trei categorii de titluri acoperite de art.33a, precum și asistenților medicali generaliști cu o formare de nivel postliceal, să își alinieze formarea la cerințele directivei; considerentul ar urma să menționeze și cooperarea Comisiei și a statelor membre cu România în stabilirea și aplicarea programului de formare; Comisia acceptă o referire generică în text la formare de nivel postliceal, fără enumerarea explicită a titlurilor relevante;
 - introducerea propunerii de completare a art.60 cu un alin.(3), care să prevadă prezentarea de către Comisie a unui raport ca urmare a evoluțiilor în materia formării asistenților medicali generaliști, puse în aplicare de România după intrarea în vigoare a directivei.
- Consideră că propunerea va conduce la diminuarea obstacolelor pe care le întâmpină profesiile liberale în exercitarea lor pe teritoriul UE;
 - Recomandă monitorizarea atentă a inițiativelor legislative ce vor fi elaborate pentru concretizarea setului de măsuri propuse prin Directiva analizată mai sus.

*
* *

În urma examinării **Propunerii de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului privind cooperarea administrativă prin intermediul sistemului de informare a pieței interne - COM (2011) 883**, Comisia pentru afaceri europene, întrunită în ședința din 03.04.2013, a hotărât în unanimitate, să adopte prezentul proiect final de opinie. Propune informarea instituțiilor Uniunii Europene și Guvernului României asupra observațiilor și concluziilor sale, ca o contribuție la procesul de adoptare.

Propune în același timp, transmiterea observațiilor și concluziilor sale, Comisiei Europene, în cadrul dialogului informal propus de Comisia Europeană în Comunicarea "Furnizând Rezultate pentru Europa", COM (2006) 211.

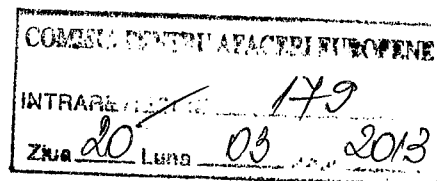
Președinte,

Ovidiu SILAGHI

Secretar,

Ana BIRCHALL

Redactat: G.N.

Parlamentul României Camera Deputaților

COMISIA JURIDICĂ, DE DISCIPLINĂ ȘI IMUNITĂȚI

București, 13 martie 2013

Nr. 31/72/2012/2013

COMISIEI DE AFACERI EUROPENE

PROIECT DE OPINIE

**asupra propunerii de directivă a Parlamentului European și a
Consiliului de modificare a Directivei 2005/36/CE privind
recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului privind
cooperarea administrativă prin intermediul sistemului de informare a
pieței interne - COM (2011) 883**

Comisia juridică, de disciplină și imunități a fost sesizată, în temeiul Hotărârii Camerei Deputaților nr.11/2011, cu *propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului privind cooperarea administrativă prin intermediul sistemului de informare a pieței interne - COM (2011) 883.*

Comisia juridică, de disciplină și imunități a fost sesizată inițial cu acest document în vederea verificării respectării principiului subsidiarității.

În data de 28 februarie 2012, Comisia juridică, de disciplină și imunități a înaintat Comisiei de Afaceri Europene un proces-verbal asupra proiectului legislativ menționat mai sus care nu a mai fost analizat de către membrii Comisiei de Afaceri Europene.

Având în vedere importanța acestui proiect de act legislativ al Uniunii Europene, Biroul permanent al Camerei Deputaților, întrunit în ședința din 5 martie 2013, a retransmis Comisiei juridice, de disciplină și imunități *propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului privind cooperarea administrativă prin intermediul sistemului de informare a pieței interne - **COM (2011) 883***, pentru examinarea fondului.

Membrii comisiei au examinat și dezbătut documentul mai sus menționat în ședința comisiei din data de 13 martie 2013.

În cadrul discuțiilor s-a precizat că propunerea de directivă este un document legislativ, iar temeiul juridic al acesteia îl constituie art.46, art.53 alin.(1), art.62 și art.114 din TFUE, reglementări care prevăd utilizarea unei directive pentru recunoașterea reciprocă a calificărilor, directiva fiind cea mai potrivită soluție, întrucât oferă statelor membre flexibilitatea necesară pentru a pune în aplicare normele stabilite, luând în considerare particularitățile lor administrative și juridice naționale.

Obiectivele inițiativei sunt facilitarea mobilității profesioniștilor și a comerțului cu servicii în interiorul Uniunii Europene, abordarea problemei ocupării locurilor de muncă de înaltă calificare, precum și asigurarea unei game mai largi de posibilități pentru persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă.

Obiectivul directivei nu ar putea fi realizat într-o măsură suficientă prin acțiunea statelor membre, care ar duce în mod inevitabil la cerințe și regimuri procedurale divergente, sporind complexitatea reglementării și ar produce obstacole nejustificate în calea mobilității profesioniștilor. Modificările la actualul regim juridic implică modificarea unei directive existente, care nu poate fi realizată decât prin legislația Uniunii Europene și, prin urmare, propunerea respectă principiul subsidiarității.

Principiul proporționalității statuează ca fiecare intervenție să se refere la un anumit obiectiv și să nu depășească ceea ce este necesară pentru îndeplinirea sa. Modificările propuse se limitează la ceea ce este necesar pentru a asigura o mai bună funcționare a normelor privind recunoașterea calificărilor profesionale și, prin urmare, se respectă acest principiu.

În urma dezbaterilor, membrii Comisiei juridice, de disciplină și imunități au hotărât, cu unanimitate de voturi, că inițiativa legislativă europeană respectă principiul subsidiarității, însă cu privire la aplicarea reglementărilor directivei și asupra profesiei de notar, se fac următoarele precizări:

I. Context

Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 stabilește un sistem de recunoaștere reciprocă a calificărilor profesionale, prin care, unei persoane care a dobândit o anumită calificare care îi permite accesul la o profesie determinată într-un stat membru UE trebuie să aibă posibilitatea de a accede la aceeași profesie în alt stat membru.

II. Argumente din dreptul comunitar și jurisprudență CJUE

1. Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

Parlamentul European a adoptat **Rezoluția din 23 martie 2006 asupra profesiilor juridice și interesului general privind funcționarea sistemelor juridice**, prin care s-a statuat că derogarea prevăzută de ex-articolul 45 TCE (actualul art.51 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene) trebuie aplicată integral profesiei notariale. **Art.51 TFUE** prevede: **"Sunt exceptate de la aplicarea prezentului capitol, în ceea ce privește statul membru interesat, activitățile care sunt asociate în acest stat, chiar și cu titlu ocazional, exercitării autorității publice"**, iar teza a doua a acestui articol prevede că *"Parlamentul European și Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară, pot excepta anumite activități de la aplicarea dispozițiilor prezentului articol"*.

Notariatul este exclus din domeniul de aplicare al Directivei 2005/36/CE prin **considerentul (41)** din preambul, conform căruia ***"directiva nu prejudiciază aplicarea art.45 din Tratatul CE, în special în ceea ce-i privește pe notari"***.

Vom argumenta în cele ce urmează faptul că activitatea notarială implică, nu doar ocazional, exercitarea autorității publice, neputându-se deroga de la prevederile Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene.

2. Hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene

Această directivă a făcut obiectul unui contencios în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Comisia Europeană s-a sprijinit, în propunerea sa de modificare a directivei, pe conținutul hotărârilor din 24 mai 2011 ale Curții de Justiție a Uniunii Europene pentru a extinde domeniul de aplicare a directivei la notari. Este vorba în principal de cauzele inițiate de Comisie împotriva *Belgiei (C-47/08)*, *Franței (C-50/08)*, *Germaniei (C-54/08)*, *Austriei (C-53/08)*, *Greciei (C-61/08)* și *Luxemburgului (C-51/08)* care au avut ca obiect încălcarea de către statele membre a obligațiilor ce le incumbă în virtutea art. 43 (3-5) și 45 prin impunerea în prevederile legislației naționale a condiției cetățeniei pentru accesul la funcția de notar.

În hotărârile Curții, capătul de cerere al Comisiei prin care se solicita condamnarea statelor membre pentru netranspunerea Directivei (CE) 89/48 (care a precedat actuala Directivă 2005/36 privind calificările profesionale) a fost respins.

Hotărârile Curții nu pot avea consecința directă a unei obligații formale pentru statele membre incriminate – cu atât mai puțin pentru cele neincriminate – de a transpune în legislația internă prevederile acestei directive în privința notarilor. Pe de altă parte, hotărârea Curții nu poate crea nici în seama instituțiilor europene o obligație indirectă de revizuire a directivei în privința notarilor, aceasta atât datorită faptului că ea se adresează statelor, iar nu instituțiilor europene, cât și din perspectiva următoarei argumentații:

Examinând **considerentul 41 al directivei**, Curtea a considerat că *date fiind circumstanțele particulare care au caracterizat procesul legislativ precum și situația de incertitudine care i-a rezultat... nu pare posibilă constatarea că ar exista... o obligație suficient de clară pentru statele membre de a transpune directiva 89/48 în ceea ce privește profesia notarială*. Curtea a estimat că legiuitorul european a omis să prevadă o excludere expresă a notariatului

pentru că, în momentul legiferării, **activitatea notarilor intră în sfera de aplicare a art.45 TCE (actualul art.51 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene).**

Mai mult, Curtea a considerat în aceleași hotărâri faptul că activitatea notarială **corespunde unui obiectiv de interes general imperativ „care permite să se justifice posibile restricții în ceea ce privește articolul 45 CE”**. Faptul că activitatea notarială este una de interes public general – așa cum o definește de altfel și dreptul român – justifică, prin urmare, în conformitate cu *considerentul 87* din hotărârea CJUE în cauza C-50/08 împotriva Franței, anumite excepții de la libertatea de stabilire, obiectivul principal al directivei, reglementat la art. 10-14 al acesteia.

În cauza C-52/08 *Comisia în contradictoriu cu Portugalia*, Curtea respinge, de asemenea, acțiunea Comisiei care în cazul acestui stat privește exclusiv transpunerea directivei privind calificările profesionale. Argumentele sunt aceleași cu cele exprimate în cauzele anterioare privind în principal condiția cetățeniei. În Portugalia, condițiile pentru exercițiul profesiei de notar sunt similare cu cele din România: licență în drept, concurs pentru acces în profesie, stagiatură cu componentă practică și de formare inițială și examen de definitivare, iar în final jurământul prestat în fața autorității publice.

Art.14 alin.(3) al directivei în forma ei actuală prevede ca statul să impună un stagiul sau un examen pentru profesiile care necesită cunoașterea precisă a dreptului național în scopul consilierii și asistenței. Comisia a considerat în acțiunea sa cumulul celor două condiții în Portugalia – stagiul și examen – contrar dreptului comunitar. Curtea a respins acțiunea fără a se apleca în detaliu asupra acestui argument. În actuala propunere a Comisiei de revizuire a directivei privind calificările profesionale, nu este clar dacă această formă de imixtiune în sistemul de selecție națională a notarilor nu va duce la situații de discriminare în raport cu candidații naționali. Aceasta cu atât mai mult cu cât atât partea practică acoperită de stagiul, procedurile propriu-zise, deprinderea controlului de legalitate, cât și cunoașterea legislației însăși, sunt indispensabile exercițiului profesiei notariale.

Mai mult, în hotărârea sa din 19 iunie 2012 în cauza 1 BvR 3017/09 Curtea Constituțională din Germania delimitează în mod clar domeniul de

aplicare a hotărârilor CJUE citate, inclusiv în privința autorității publice. Considerentul nr. 46 al acestei hotărâri prevede *„faptul că CJUE a estimat (...) că activitățile notariale nu participă la exercițiul autorității publice în sensul art.51 al TFUE (Hotărârea din 24 mai 2011 – C54/08 Comisia în contradictoriu cu Germania), nu fac inaplicabile dispozițiile în cauză ale dreptului german, în special în ceea ce privește art. 1 al BNotO¹ referitor la funcția de notar și dispozițiile asupra activităților notarului legate de funcționarea vizată la art. 20 a BNotO² [...]”*. Această constatare este confirmată prin clarificarea (*dată de CJUE în considerentele 98 și altele ale propriei hotărâri, n.n.*) [...] conform căreia hotărârea nu poartă nici asupra statutului și organizării notariatului în ordinea juridică germană, nici asupra condițiilor de acces, altele decât cele aferente condiției cetățeniei, la profesia de notar în acest stat membru.

Respingând calificarea activității notariale ca exercițiu al autorității publice, CJUE nu se pronunță prin urmare asupra acestui exercițiu profesional în funcție de criteriile ordinii juridice a unui stat membru și al compatibilității acestei calificări cu dreptul Uniunii Europene. Dimpotrivă, CJUE consideră în mod expres, că obiectivul funcției publice a notarului, adică garantarea legalității și securității juridice a actelor încheiate între particulari, constituie un motiv imperios de interes general care permite justificarea eventualelor restricții decurgând din specificitatea proprie activității notariale.

3. Actul autentic notarial este Titlu executoriu european

Titlul executoriu european a fost instituit prin Regulamentul (CE) nr.805/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004.

Titlul executoriu european este un certificat care însoțește o hotărâre judecătorească, o tranzacție judiciară sau un act autentic și care permite libera circulație a hotărârii, tranzacției sau actului autentic în cauză în Uniunea Europeană.

Certificatul constituie în sine un “pașaport judiciar european pentru hotărâri judecătorești, tranzacții judiciare și acte autentice”.

¹ Legea notariatului din Germania – notarul este titularul autonom al unei funcții publice, n.n.UNNPR;

² Legea notariatului din Germania – competența de autentificare, n.n. UNNPR.;

Definiția actului autentic, așa cum este reglementată în art.4 pct.3 din Regulament, plasează actul autentic notarial acolo unde îi este locul, în sfera de administrare a justiției similar hotărârilor judecătorești.

III. Alte argumente

1. Spre deosebire de alte profesii liberale reglementate și care fac obiectul prevederilor directivei, statutul profesiei de notar este de departe de a fi omogen în statele membre ale Uniunii Europene. În mod similar, atribuțiile notarului, modul de acces și de exercitare a profesiei sau răspunderea notarului sunt diferite de la un stat membru la altul.

Mai mult, în anumite state, profesia notarială nu corespunde cu ceea ce sistemele juridice de drept civil continental înțeleg prin notarul delegatar al autorității publice naționale. Actele juridice emise de notarii din sistemele de *common law* au o forță juridică inferioară celor din România sau din alte state europene de drept continental. Aceste diferențe vor crea mari dificultăți și vor periclita grav siguranța circuitului juridic civil.

2. Obiectivele proiectului de Directivă nu sunt compatibile nici cu principiile fundamentale ale organizării și administrării autonome ale justiției preventive, comune majorității statelor membre. Notariatul este o funcție din sfera administrării justiției și nu una de piață. De aceea, este importantă încadrarea funcției notariale acolo unde îi este locul, în arhitectura juridică și instituțională națională și europeană, ținându-se cont de toate specificitățile ei.

În conformitate cu prevederile Legii nr.36/1995 a notarilor publici și a activității notariale, republicată, activitatea notarială este considerată că întrunește caracteristicile unui serviciu de interes public. Acest principiu este consacrat, în mod expres, în art.3 din Legea nr.36/1995, text care dispune explicit că *"notarul public este investit să îndeplinească un serviciu de interes public și are statutul unei funcții autonome"*. Tot astfel, art.7 din Legea nr.36/1995, republicată, precizează că *"actul îndeplinit de notarul public, purtând sigiliul și semnătura acestuia, este de autoritate publică"*.

Așa cum reiese din reglementarea națională, modificată în anul 2012, activitatea notarială urmărește obiective de interes general care vizează în

special asigurarea legalității și a securității juridice ale actelor încheiate între particulari, participând în mod activ la funcția preventivă a justiției.

Organizarea justiției ține, în totalitatea sa, de autoritatea publică și se compune, în statele de drept civil, pe de o parte dintr-o jurisdicție contencioasă și, pe de altă parte, de o jurisdicție preventivă, aceasta din urmă fiind reprezentată de către notar. Foarte important de remarcat aici este atribuția importantă a notarilor publici, care implică prerogative de autoritate publică, respectiv procedura succesorală, în cadrul căreia notarul ia decizii asupra calității moștenitorilor, extinderea drepturilor acestora și compunerea masei successorale [art.106 alin.(1) din Legea nr.36/1995 1995 a notarilor publici și a activității notariale, republicată]. În cadrul acestei proceduri, notarul are competența de a administra probe și de a lua declarațiile martorilor, care depun jurământ în fața notarului. Certificatul de moștenitor emis de notarul public constituie titlu de proprietate.

Redactarea actelor juridice pentru care legea prevede forma autentică ca o condiție de valabilitate este de competența exclusivă a notarilor publici, astfel cum rezultă din art.79 alin.(1) din Legea nr.36/1995, republicată. Tot astfel, art.80 alin.(1) din aceeași lege prevede că *"notarul public are obligația să deslușească raporturile juridice dintre părți cu privire la actul pe care vor să-l încheie, să verifice dacă scopul pe care îl urmăresc este în conformitate cu legea și să le dea îndrumările necesare supra efectelor lui juridice."*

Astfel, notarii își desfășoară activitatea în scopul apărării intereselor generale ale societății, întocmai magistraților și funcționarilor publici, fiind îndreptățiți să utilizeze sigiliul cu însemnele Statului Român, stat care le-a conferit prerogativele de exercițiu al autorității publice. Delegarea parțială a autorității de stat, fără de care nu se poate vorbi de siguranța circuitului civil, este un element intrinsec al exercițiului profesiei notariale.

Chiar recenta modificare a Legii nr.36/1995 reafirmă misiunea notarului de garant al siguranței juridice și al imparțialității în serviciul cetățenilor, misiune exercitată pe fundamentul public al statutului profesiei.

Nu în ultimul rând, caracterul executoriu al actului autentic a fost definit inclusiv de jurisprudența CJUE ca fiind întocmit cu intervenția autorității publice ori a unei alte autorități împuternicite de stat, și constituie o dovadă a faptului

că, atunci când autentifică acte, notarul public exercită în mod direct și specific autoritatea publică.

Pe același principiu a fost definit și în legislația internă actul autentic notarial. Statutul particular, de garant al siguranței juridice, pe care îl deține notarul, corespunde unui sistem strict de control disciplinar, profesional și de acces în profesie efectuat cu implicarea directă a autorităților publice.

Numirea în funcția de notar respectă, în privința competențelor, principiul teritorialității din dreptul internațional public. Un notar român nu este competent să instrumenteze în afara circumscripției sale și cu atât mai puțin în afara granițelor țării. Ministrul român al justiției nu îi poate conferi atribuții care depășesc frontierele naționale, întrucât ar interfera cu suveranitatea altor state.

Profesia notarială poate fi exercitată doar de către notarul public după ce e numit de ministru, în mod suveran, și numai cu respectarea condițiilor prevăzute de lege.

Notarii publici administrează justiția preventivă prin garantarea respectării legalității în raporturile dintre particulari, prin autentificarea actelor, conferindu-le forță probantă și executorie. Datorită acestui control de legalitate, notarii contribuie la degrevarea instanțelor și garantează legalitatea și siguranța juridică a actelor încheiate între particulari, îndeplinind astfel un obiectiv general imperativ. Nu în ultimul rând, notarul emite titluri executorii și joacă un rol deosebit de important în lupta contra spălării banilor, contra finanțării terorismului. De remarcat, în acest sens, este **Raportul statistic al Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor pentru perioada 1 ianuarie – 31 decembrie 2011**, raport care se trimite Comisiei Europene. Raportul ONPCSB precizează foarte clar că numărul rapoartelor transmise de notari are o pondere semnificativă în numărul total de rapoarte.

Spre deosebire de avocat, notarul nu apără interesele unei părți, ci interesul public în raporturile dintre particulari, de o manieră independentă și imparțială.

3. Principiul teritorialității funcției notariale. Notarii publici din România sunt investiți să efectueze un serviciu de interes public, să emită acte

autentice, calificate de lege ca fiind acte de autoritate publică, iar autoritatea publică a statului român nu se poate întinde decât în limitele teritoriului național.

Notarii publici utilizează sigiliul lor cu însemnele statului român pentru toate actele pe care le îndeplinesc, atât pentru cele autentice, cât și pentru acte cu legalizare de semnătură. Acestea sunt competențe importante pentru activitatea notarială, care, conform legii, este îndeplinită doar în cadrul unui Birou al Notarului Public. Chiar și în plan intern, legea acordă doar o posibilitate limitată de îndeplinire a activității în afara biroului notarului public: în circumscripția teritorială a judecătoriei în care notarul deține competență.

Legea notarilor publici și a activității notariale a fost modificată prin extinderea condiției cetățeniei pentru accesul la funcția de notar la spațiul UE și SEE. Orice cetățean UE va putea deveni așadar notar în România, dar în mod necesar **cu respectarea aceluiași condiții și proceduri pe care trebuie să le îndeplinească și un cetățean român**. Acest lucru este de importanță primordială mai ales pentru că notarul aplică în proporție covârșitoare dreptul național, iar misiunea lui în societate, cea de control de legalitate a raporturilor juridice între particulari, este îndeplinită în raport cu prevederile dreptului intern.

Hotărârile CJUE de la 24 mai 2011 obligă statele membre să permită accesul la profesia notarială a resortisanților din alte state membre ale Uniunii Europene, însă numai cu respectarea condițiilor și procedurilor prevăzute de legislația națională. Exigențele de calificare profesională sunt elemente care țin de organizarea justiției, apanajul exclusiv al statului membru așa cum arată Curtea de Justiție a Uniunii Europene în hotărârile sale din 24 mai 2011.

4. Serviciile notariale nu sunt o activitate tipică de piață. Spre deosebire de alte activități care sunt acoperite de propunerea de directivă, serviciile notariale nu constituie o activitate tipică de piață deoarece sunt servicii în care destinatarul nu poate evalua calitatea în momentul prestării serviciului, ci mai târziu (de pildă, prin evitarea unor litigii viitoare și implicit a costurilor asociate acestora, prin stăpânirea netulburată a unei proprietăți de-a lungul vieții și transmiterea unui drept de proprietate intact urmașilor, etc.). Mai mult, o

evaluare din partea participanților la piață nu permite în nici un caz atingerea scopului nici unei analize, pentru că notariatul urmărește obiective de interes general (degrevarea instanțelor, interesul public, protecția consumatorilor, etc.). pe care clienții lor nu le au în minte în momentul apelării la notar.

Notarii protejează și interesele terților (creditori actuali sau viitori, de pildă). Evaluarea activității doar de către destinatarii serviciului nu permite luarea în calcul a globalității funcției notariale.

În acest context, consecințele unui act autentic incorect (terții au încredere în exactitatea și relevanța actelor notariale și al conținutului lor, ceea ce le conferă o prezumție de validitate, de exactitate) nu afectează doar destinatarul serviciului, dar și tribunalele, registrele publice, trezoreria și alte autorități publice.

Concluzii

Notarul este o funcție din sfera sistemului de justiție al statelor membre, iar nu o funcție de piață. O arată, în mod explicit, atât legislația națională, așa cum s-a precizat mai sus, precum și reglementarea la nivel european a circulației **actelor notariale în aceleași acte normative care privesc recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și a tranzacțiilor judiciare**. Cu titlu de exemplu, pot fi menționate:

- **Regulamentul Consiliului nr.44/2001** din 22 decembrie 2000 („**Regulamentul Bruxelles I**”), referitor la competența judiciară, recunoașterea și executarea deciziilor în materie civilă și comercială,
- **Regulamentul Consiliului nr.2201/2003** din 27 noiembrie 2003 („**Regulamentul Bruxelles II bis**”), referitor la competența judiciară, recunoașterea și executarea deciziilor în materie matrimonială și în materia responsabilității parentale,
- **Regulamentul Consiliului și al Parlamentului European nr.805/2004** din 21 aprilie 2004 privind crearea unui **titlu executoriu european** pentru creanțele necontestate,

- **Regulamentul nr.4/2009** al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de **obligații de întreținere**,
- **Regulamentul nr.650/2012** din 4 iulie 2012, privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor.

Legislația națională și europeană arată clar că nu este necesară și nici posibilă o „circulație a notarului” în Uniunea Europeană cu mecanismele/vehiculele pieței interne sau serviciilor, devreme ce există un sistem al circulației „produsului” notarului bazat instrumente din sfera justiției civile, a încrederii reciproce între statele membre, care fac ca actul emis de un notar într-un anumit stat să fie eficace pe deplin în alt stat membru.

Acest lucru presupune ca cetățeanul care beneficiază de libertățile de circulație să beneficieze de un nivel maxim de siguranță juridică, întrucât sunt respectate: a) dreptul internațional public și privat; b) dreptul material și procedural aplicabil, cunoscut, interpretat și pus în practică de notarul public instrumentator, care acționează legitim, în virtutea competențelor materiale și teritoriale cu care e investit de autoritatea publică națională, în condițiile prevăzute de legea care îi reglementează statutul și prevede mecanismele de control și răspundere cărora li se supune în mod obligatoriu.

Tot pentru garantarea siguranței juridice a cetățeanului european care beneficiază de dreptul la libera circulație, Consiliul Notariatelor din Uniunea Europeană, între care și Notariatul Român, au dezvoltat împreună diverse mecanisme practice care permit colaborarea transfrontalieră a notarilor. Astfel, au fost create Rețeaua Notarială Europeană destinată să sprijine notarii dintr-un stat membru cu suport informativ legislativ punctual pentru cazurile cu elemente de extraneitate cu care se confruntă și diferite portaluri cu informații legislative tematice în domeniul de activitate notarială.

În cadrul întrevederii la nivel politic între delegația României și cea a Comisiei Europene din 30 ianuarie 2012, partea română a prezentat o propunere cuprinzând următoarele elemente:

- modificarea art.33a, în sensul înlocuirii cerinței de experiență profesională de 5 ani consecutivi în decursul ultimilor 7 ani cu 3 ani consecutivi în decursul ultimilor 5 ani. *(n.n. Acest element se regăsește și în textul aflat în prezent în discuție la nivelul Consiliului, Comisia fiind cea care a sugerat această modificare);*
- includerea în art.33a, alături de titlul „certificat de competențe profesionale”, a titlurilor de calificare de asistent medical generalist atestând o formare la nivel de învățământ superior (diplomele de absolvire a colegiilor universitare de scurtă durată și diplomele de licență, obținute în urma formării universitare de lungă durată);
- clauză de revizuire bazată pe introducerea de către România a unui program de aliniere a formării pentru absolvenții de școli postliceale și pentru asistenții medicali generaliști formați prin liceu sanitar urmat de un an de pregătire într-o școală postliceală.

Oficialii români au pledat în favoarea caracterului realist al acestei propuneri, invocând argumente legate de calitatea formării în învățământul superior și de impactul redus al propunerii de completare a art.33a (în concret, numărul asistenților medicali generaliști formați prin colegii și facultăți de specialitate se ridică la 972 de persoane). Reprezentanții României au indicat, în context, că 7540 de persoane dețin titlul de calificare „certificat de competențe profesionale”, beneficiind așadar de prevederile art.33a și, respectiv, 54493 de asistenți medicali generaliști sunt absolvenți de școli postliceale sau au urmat cursurile unui liceu sanitar și un an suplimentar de pregătire într-o școală postliceală, care ar urma să beneficieze de programele-pasarelă de formare.

Ca principiu, linia de abordare este următoarea:

- introducerea în textul art.33a a celor trei categorii de titluri de calificare și modificarea cerinței de experiență profesională de la 5 ani în ultimii 7 ani, la 3 ani în ultimii 5 ani;

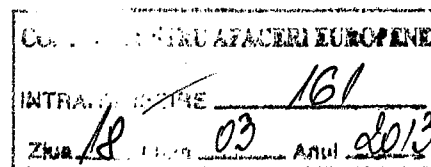
- introducerea în preambulul directivei, iar nu în partea dispozitivă, a unei prevederi (*considerentul 27a*) referitoare la aplicarea de către România a unui program de formare care să permită posesorilor celor trei categorii de titluri acoperite de art.33a, precum și asistenților medicali generaliști cu o formare de nivel postliceal, să își alinieze formarea la cerințele directivei; considerentul ar urma să menționeze și cooperarea Comisiei și a statelor membre cu România în stabilirea și aplicarea programului de formare; Comisia acceptă o referire generică în text la formare de nivel postliceal, fără enumerarea explicită a titlurilor relevante;
- introducerea propunerii de completare a art.60 cu un alin.(3), care să prevadă prezentarea de către Comisie a unui raport ca urmare a evoluțiilor în materia formării asistenților medicali generaliști, puse în aplicare de România după intrarea în vigoare a directivei.

Cu privire la acest din urmă punct, România trebuie să analizeze dacă este oportun, ca strategie de negociere, să propună introducerea unei clauze de revizuire (în concret, a unui text mai ferm pentru art.60 alin.(3), care să cuprindă o referire explicită la revizuirea dispozițiilor directivei). Mai precis, Comisia crede că există riscul ca statele membre să se concentreze asupra clauzei de revizuire, solicitând menținerea art.33a în forma actuală și introducerea în clauza de revizuire a tuturor aspectelor pe care România dorește să le acopere în art. 33a.

Urmare a celor prezentate în cadrul discuțiilor, membrii comisiei au hotărât, cu unanimitate de voturi, întocmirea unui proiect de opinie favorabil, care va fi transmis Comisiei pentru afaceri europene și, spre informare, Biroului Permanent al Camerei Deputaților și Direcției de drept comunitar.

PREȘEDINTE,
Bogdan Liviu CIUCĂ

SECRETAR,
Theodor-Cătălin NICOLESCU

Parlamentul României
Camera Deputaților
COMISIA PENTRU MUNCĂ ȘI PROTECȚIE SOCIALĂ

București, 18 martie 2013

Nr. 27/149

PROIECT DE OPINIE

**asupra propunerii de directivă a Parlamentului European și a
Consiliului de modificare a Directivei 2005/36/CE privind
recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului privind
cooperarea administrativă prin intermediul sistemului de informare a
pieței interne - COM (2011) 883**

Comisia pentru muncă și protecție socială a fost sesizată, în temeiul HCD nr.11/2011, cu *propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului privind cooperarea administrativă prin intermediul sistemului de informare a pieței interne - **COM (2011) 883***.

Comisia pentru muncă și protecție socială a fost sesizată inițial cu acest document în vederea verificării respectării principiului subsidiarității.

În data de 2 aprilie 2012, Comisia pentru muncă și protecție socială a înaintat Comisiei pentru afaceri europene a Camerei Deputaților un proces verbal asupra proiectului menționat mai sus, care nu a mai fost analizat de către membrii acestei comisii.

Având în vedere importanța acestui proiect de act legislativ al Uniunii Europene, Biroul permanent al Camerei Deputaților, întrunit în ședința din 5 martie 2013, a retransmis Comisiei pentru muncă și protecție socială

*propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului privind cooperarea administrativă prin intermediul sistemului de informare a pieței interne - **COM (2011) 883**, pentru examinarea fondului.*

Membrii comisiei au examinat și dezbătut documentul mai sus menționat în ședința comisiei din data de 12 martie 2013.

La discuții au participat, din partea Ministerului Afacerilor Externe, doamna Oana Zbierea și domnul Emil Stoica – experți.

În cadrul discuțiilor s-a precizat că propunerea de directivă este un document legislativ, iar temeiul juridic al acesteia îl constituie art.46, art.53 alin.(1), art.62 și art.114 din TFUE, reglementări care prevăd utilizarea unei directive pentru recunoașterea reciprocă a calificărilor, directiva fiind cea mai potrivită soluție, întrucât oferă statelor membre flexibilitatea necesară pentru a pune în aplicare normele stabilite, luând în considerare particularitățile lor administrative și juridice naționale.

Obiectivele inițiativei sunt facilitarea mobilității profesioniștilor și a comerțului cu servicii în interiorul Uniunii Europene, abordarea problemei ocupării locurilor de muncă de înaltă calificare, precum și asigurarea unei game mai largi de posibilități pentru persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă.

Obiectivul directivei nu ar putea fi realizat într-o măsură suficientă prin acțiunea statelor membre, care ar duce în mod inevitabil la cerințe și regimuri procedurale divergente, sporind complexitatea reglementării și ar produce obstacole nejustificate în calea mobilității profesioniștilor. Modificările la actualul regim juridic implică modificarea unei directive existente, care nu poate fi realizată decât prin legislația Uniunii Europene și, prin urmare, propunerea respectă principiul subsidiarității.

Principiul proporționalității statuează ca fiecare intervenție să se refere la un anumit obiectiv și să nu depășească ceea ce este necesară pentru îndeplinirea sa. Modificările propuse se limitează la ceea ce este necesar pentru a asigura o mai bună funcționare a normelor privind recunoașterea calificărilor profesionale și, prin urmare, se respectă acest principiu.

În urma dezbaterilor, membrii Comisiei pentru muncă și protecție socială au hotărât, cu unanimitate de voturi, că inițiativa legislativă europeană

respectă principiul subsidiarității, însă cu privire la aplicarea reglementărilor directivei și asupra profesiei de notar, se fac următoarele precizări:

I. Context

Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 stabilește un sistem de recunoaștere reciprocă a calificărilor profesionale, prin care, unei persoane care a dobândit o anumită calificare care îi permite accesul la o profesie determinată într-un stat membru UE trebuie să aibă posibilitatea de a accede la aceeași profesie în alt stat membru.

II. Argumente din dreptul comunitar și jurisprudență CJUE

1. Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

Parlamentul European a adoptat **Rezoluția din 23 martie 2006 asupra profesiilor juridice și interesului general privind funcționarea sistemelor juridice**, prin care s-a statuat că derogarea prevăzută de ex-articolul 45 TCE (actualul art.51 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene) trebuie aplicată integral profesiei notariale. **Art.51 TFUE** prevede: **“Sunt exceptate de la aplicarea prezentului capitol, în ceea ce privește statul membru interesat, activitățile care sunt asociate în acest stat, chiar și cu titlu ocazional, exercitării autorității publice”**, iar teza a doua a acestui articol prevede că *“Parlamentul European și Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară, pot excepta anumite activități de la aplicarea dispozițiilor prezentului articol”*.

Notariatul este exclus din domeniul de aplicare al Directivei 2005/36/CE prin **considerentul (41)** din preambul, conform căruia ***“directiva nu prejudiciază aplicarea art.45 din Tratatul CE, în special în ceea ce-i privește pe notari”***.

Vom argumenta în cele ce urmează faptul că activitatea notarială implică, nu doar ocazional, exercitarea autorității publice, neputându-se deroga de la prevederile Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene.

2. Hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene

Această directivă a făcut obiectul unui contencios în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Comisia Europeană s-a sprijinit, în propunerea sa de modificare a directivei, pe conținutul hotărârilor din 24 mai 2011 ale Curții de Justiție a Uniunii Europene pentru a extinde domeniul de aplicare a directivei la notari. Este vorba în principal de cauzele inițiate de Comisie împotriva *Belgiei (C-47/08)*, *Franței (C-50/08)*, *Germaniei (C-54/08)*, *Austriei (C-53/08)*, *Greciei (C-61/08)* și *Luxemburgului (C-51/08)* care au avut ca obiect încălcarea de către statele membre a obligațiilor ce le incumbă în virtutea art. 43 (3-5) și 45 prin impunerea în prevederile legislației naționale a condiției cetățeniei pentru accesul la funcția de notar.

În hotărârile Curții, capătul de cerere al Comisiei prin care se solicita condamnarea statelor membre pentru netranspunerea Directivei (CE) 89/48 (care a precedat actuala Directivă 2005/36 privind calificările profesionale) a fost respins.

Hotărârile Curții nu pot avea consecința directă a unei obligații formale pentru statele membre incriminate – cu atât mai puțin pentru cele neincriminate – de a transpune în legislația internă prevederile acestei directive în privința notarilor. Pe de altă parte, hotărârea Curții nu poate crea nici în seama instituțiilor europene o obligație indirectă de revizuire a directivei în privința notarilor, aceasta atât datorită faptului că ea se adresează statelor, iar nu instituțiilor europene, cât și din perspectiva următoarei argumentații:

Examinând **considerentul 41 al directivei**, Curtea a considerat că *date fiind circumstanțele particulare care au caracterizat procesul legislativ precum și situația de incertitudine care i-a rezultat... nu pare posibilă constatarea că ar exista... o obligație suficient de clară pentru statele membre de a transpune directiva 89/48 în ceea ce privește profesia notarială*. Curtea a estimat că legiuitorul european a omis să prevadă o excludere expresă a notariatului pentru că, în momentul legiferării, **activitatea notarilor intră în sfera de aplicare a art.45 TCE (actualul art.51 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene)**.

Mai mult, Curtea a considerat în aceleași hotărâri faptul că activitatea notarială **corespunde unui obiectiv de interes general imperativ „care permite să se justifice posibile restricții în ceea ce privește articolul 45 CE”**. Faptul că activitatea notarială este una de interes public general – așa cum o definește de altfel și dreptul român – justifică, prin urmare, în conformitate cu *considerentul* 87 din hotărârea CJUE în cauza C-50/08 împotriva Franței, anumite excepții de la libertatea de stabilire, obiectivul principal al directivei, reglementat la art. 10-14 al acesteia.

În cauza C-52/08 *Comisia în contradictoriu cu Portugalia*, Curtea respinge, de asemenea, acțiunea Comisiei care în cazul acestui stat privește exclusiv transpunerea directivei privind calificările profesionale. Argumentele sunt aceleași cu cele exprimate în cauzele anterioare privind în principal condiția cetățeniei. În Portugalia, condițiile pentru exercițiul profesiei de notar sunt similare cu cele din România: licență în drept, concurs pentru acces în profesie, stagiatură cu componentă practică și de formare inițială și examen de definitivare, iar în final jurământul prestat în fața autorității publice.

Art.14 alin.(3) al directivei în forma ei actuală prevede ca statul să impună un stagiu sau un examen pentru profesiile care necesită cunoașterea precisă a dreptului național în scopul consilierii și asistenței. Comisia a considerat în acțiunea sa cumulul celor două condiții în Portugalia – stagiu și examen – contrar dreptului comunitar. Curtea a respins acțiunea fără a se apleca în detaliu asupra acestui argument. În actuala propunere a Comisiei de revizuire a directivei privind calificările profesionale, nu este clar dacă această formă de imixtiune în sistemul de selecție națională a notarilor nu va duce la situații de discriminare în raport cu candidații naționali. Aceasta cu atât mai mult cu cât atât partea practică acoperită de stagiu, procedurile propriu-zise, deprinderea controlului de legalitate, cât și cunoașterea legislației însăși, sunt indispensabile exercițiului profesiei notariale.

Mai mult, în hotărârea sa din 19 iunie 2012 în cauza 1 BvR 3017/09 Curtea Constituțională din Germania delimitează în mod clar domeniul de aplicare a hotărârilor CJUE citate, inclusiv în privința autorității publice. Considerentul nr. 46 al acestei hotărâri prevede „*faptul că CJUE a estimat (...) că activitățile notariale nu participă la exercițiul autorității publice în sensul*

art.51 al TFUE (Hotărârea din 24 mai 2011 – C54/08 Comisia în contradictoriu cu Germania), nu fac inaplicabile dispozițiile în cauză ale dreptului german, în special în ceea ce privește art. 1 al BNotO¹ referitor la funcția de notar și dispozițiile asupra activităților notarului legate de funcționarea vizată la art. 20 a BNotO² [...].” Această constatare este confirmată prin clarificarea (dată de CJUE în considerentele 98 și altele ale propriei hotărâri, n.n.) [...] conform căreia hotărârea nu poartă nici asupra statutului și organizării notariatului în ordinea juridică germană, nici asupra condițiilor de acces, altele decât cele aferente condiției cetățeniei, la profesia de notar în acest stat membru.

Respingând calificarea activității notariale ca exercițiu al autorității publice, CJUE nu se pronunță prin urmare asupra acestui exercițiu profesional în funcție de criteriile ordinii juridice a unui stat membru și al compatibilității acestei calificări cu dreptul Uniunii Europene. Dimpotrivă, CJUE consideră în mod expres, că obiectivul funcției publice a notarului, adică garantarea legalității și securității juridice a actelor încheiate între particulari, constituie un motiv imperios de interes general care permite justificarea eventualelor restricții decurgând din specificitatea proprie activității notariale.

3. Actul autentic notarial este Titlu executoriu european

Titlul executoriu european a fost instituit prin Regulamentul (CE) nr.805/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004.

Titlul executoriu european este un certificat care însoțește o hotărâre judecătorească, o tranzacție judiciară sau un act autentic și care permite libera circulație a hotărârii, tranzacției sau actului autentic în cauză în Uniunea Europeană.

Certificatul constituie în sine un “pașaport judiciar european pentru hotărâri judecătorești, tranzacții judiciare și acte autentice”.

Definiția actului autentic, așa cum este reglementată în art.4 pct.3 din Regulament, plasează actul autentic notarial acolo unde îi este locul, în sfera de administrare a justiției similar hotărârilor judecătorești.

¹ Legea notariatului din Germania – notarul este titularul autonom al unei funcții publice, n.n.UNNPR;

² Legea notariatului din Germania – competența de autentificare, n.n. UNNPR.;

III. Alte argumente

1. Spre deosebire de alte profesii liberale reglementate și care fac obiectul prevederilor directivei, statutul profesiei de notar este de departe de a fi omogen în statele membre ale Uniunii Europene. În mod similar, atribuțiile notarului, modul de acces și de exercitare a profesiei sau răspunderea notarului sunt diferite de la un stat membru la altul.

Mai mult, în anumite state, profesia notarială nu corespunde cu ceea ce sistemele juridice de drept civil continental înțeleg prin notarul delegatar al autorității publice naționale. Actele juridice emise de notarii din sistemele de *common law* au o forță juridică inferioară celor din România sau din alte state europene de drept continental. Aceste diferențe vor crea mari dificultăți și vor periclita grav siguranța circuitului juridic civil.

2. Obiectivele proiectului de Directivă nu sunt compatibile nici cu principiile fundamentale ale organizării și administrării autonome ale justiției preventive, comune majorității statelor membre. Notariatul este o funcție din sfera administrării justiției și nu una de piață. De aceea, este importantă încadrarea funcției notariale acolo unde îi este locul, în arhitectura juridică și instituțională națională și europeană, ținându-se cont de toate specificitățile ei.

În conformitate cu prevederile Legii nr.36/1995 a notarilor publici și a activității notariale, republicată, activitatea notarială este considerată că întrunește caracteristicile unui serviciu de interes public. Acest principiu este consacrat, în mod expres, în art.3 din Legea nr.36/1995, text care dispune explicit că *"notarul public este investit să îndeplinească un serviciu de interes public și are statutul unei funcții autonome"*. Tot astfel, art.7 din Legea nr.36/1995, republicată, precizează că *"actul îndeplinit de notarul public, purtând sigiliul și semnătura acestuia, este de autoritate publică"*.

Așa cum reiese din reglementarea națională, modificată în anul 2012, activitatea notarială urmărește obiective de interes general care vizează în special asigurarea legalității și a securității juridice ale actelor încheiate între particulari, participând în mod activ la funcția preventivă a justiției.

Organizarea justiției ține, în totalitatea sa, de autoritatea publică și se compune, în statele de drept civil, pe de o parte dintr-o jurisdicție contencioasă și, pe de altă parte, de o jurisdicție preventivă, aceasta din urmă fiind reprezentată de către notar. Foarte important de remarcat aici este atribuția importantă a notarilor publici, care implică prerogative de autoritate publică, respectiv procedura succesorală, în cadrul căreia notarul ia decizii asupra calității moștenitorilor, extinderea drepturilor acestora și compunerea masei succesoriale [art.106 alin.(1) din Legea nr.36/1995 1995 a notarilor publici și a activității notariale, republicată]. În cadrul acestei proceduri, notarul are competența de a administra probe și de a lua declarațiile martorilor, care depun jurământ în fața notarului. Certificatul de moștenitor emis de notarul public constituie titlu de proprietate.

Redactarea actelor juridice pentru care legea prevede forma autentică ca o condiție de valabilitate este de competența exclusivă a notarilor publici, astfel cum rezultă din art.79 alin.(1) din Legea nr.36/1995, republicată. Tot astfel, art.80 alin.(1) din aceeași lege prevede că *"notarul public are obligația să deslușească raporturile juridice dintre părți cu privire la actul pe care vor să-l încheie, să verifice dacă scopul pe care îl urmăresc este în conformitate cu legea și să le dea îndrumările necesare supra efectelor lui juridice."*

Astfel, notarii își desfășoară activitatea în scopul apărării intereselor generale ale societății, întocmai magistraților și funcționarilor publici, fiind îndreptățiți să utilizeze sigiliul cu însemnele Statului Român, stat care le-a conferit prerogativele de exercițiu al autorității publice. Delegarea parțială a autorității de stat, fără de care nu se poate vorbi de siguranța circuitului civil, este un element intrinsec al exercițiului profesiei notariale.

Chiar recenta modificare a Legii nr.36/1995 reafirmă misiunea notarului de garant al siguranței juridice și al imparțialității în serviciul cetățenilor, misiune exercitată pe fundamentul public al statutului profesiei.

Nu în ultimul rând, caracterul executoriu al actului autentic a fost definit inclusiv de jurisprudența CJUE ca fiind întocmit cu intervenția autorității publice ori a unei alte autorități împuternicite de stat, și constituie o dovadă a faptului că, atunci când autentifică acte, notarul public exercită în mod direct și specific autoritatea publică.

Pe același principiu a fost definit și în legislația internă actul autentic notarial. Statutul particular, de garant al siguranței juridice, pe care îl deține notarul, corespunde unui sistem strict de control disciplinar, profesional și de acces în profesie efectuat cu implicarea directă a autorităților publice.

Numirea în funcția de notar respectă, în privința competențelor, principiul teritorialității din dreptul internațional public. Un notar român nu este competent să instrumenteze în afara circumscripției sale și cu atât mai puțin în afara granițelor țării. Ministrul român al justiției nu îi poate conferi atribuții care depășesc frontierele naționale, întrucât ar interfera cu suveranitatea altor state.

Profesia notarială poate fi exercitată doar de către notarul public după ce e numit de ministru, în mod suveran, și numai cu respectarea condițiilor prevăzute de lege.

Notarii publici administrează justiția preventivă prin garantarea respectării legalității în raporturile dintre particulari, prin autentificarea actelor, conferindu-le forță probantă și executorie. Datorită acestui control de legalitate, notarii contribuie la degrevarea instanțelor și garantează legalitatea și siguranța juridică a actelor încheiate între particulari, îndeplinind astfel un obiectiv general imperativ. Nu în ultimul rând, notarul emite titluri executorii și joacă un rol deosebit de important în lupta contra spălării banilor, contra finanțării terorismului. De remarcat, în acest sens, este **Raportul statistic al Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor pentru perioada 1 ianuarie – 31 decembrie 2011**, raport care se trimite Comisiei Europene. Raportul ONPCSB precizează foarte clar că numărul rapoartelor transmise de notari are o pondere semnificativă în numărul total de rapoarte.

Spre deosebire de avocat, notarul nu apără interesele unei părți, ci interesul public în raporturile dintre particulari, de o manieră independentă și imparțială.

3. Principiul teritorialității funcției notariale. Notarii publici din România sunt investiți să efectueze un serviciu de interes public, să emită acte autentice, calificate de lege ca fiind acte de autoritate publică, iar autoritatea

publică a statului român nu se poate întinde decât în limitele teritoriului național.

Notarii publici utilizează sigiliul lor cu însemnele statului român pentru toate actele pe care le îndeplinesc, atât pentru cele autentice, cât și pentru acte cu legalizare de semnătură. Acestea sunt competențe importante pentru activitatea notarială, care, conform legii, este îndeplinită doar în cadrul unui Birou al Notarului Public. Chiar și în plan intern, legea acordă doar o posibilitate limitată de îndeplinire a activității în afara biroului notarului public: în circumscripția teritorială a judecătoriei în care notarul deține competență.

Legea notarilor publici și a activității notariale a fost modificată prin extinderea condiției cetățeniei pentru accesul la funcția de notar la spațiul UE și SEE. Orice cetățean UE va putea deveni așadar notar în România, dar în mod necesar **cu respectarea aceluiași condiții și proceduri pe care trebuie să le îndeplinească și un cetățean român**. Acest lucru este de importanță primordială mai ales pentru că notarul aplică în proporție covârșitoare dreptul național, iar misiunea lui în societate, cea de control de legalitate a raporturilor juridice între particulari, este îndeplinită în raport cu prevederile dreptului intern.

Hotărârile CJUE de la 24 mai 2011 obligă statele membre să permită accesul la profesia notarială a resortisanților din alte state membre ale Uniunii Europene, însă numai cu respectarea condițiilor și procedurilor prevăzute de legislația națională. Exigențele de calificare profesională sunt elemente care țin de organizarea justiției, apanajul exclusiv al statului membru așa cum arată Curtea de Justiție a Uniunii Europene în hotărârile sale din 24 mai 2011.

4. Serviciile notariale nu sunt o activitate tipică de piață. Spre deosebire de alte activități care sunt acoperite de propunerea de directivă, serviciile notariale nu constituie o activitate tipică de piață deoarece sunt servicii în care destinatarul nu poate evalua calitatea în momentul prestării serviciului, ci mai târziu (de pildă, prin evitarea unor litigii viitoare și implicit a costurilor asociate acestora, prin stăpânirea netulburată a unei proprietăți de-a lungul vieții și transmiterea unui drept de proprietate intact urmașilor, etc.). Mai mult, o evaluare din partea participanților la piață nu permite în nici un caz atingerea

scopului nici unei analize, pentru că notariatul urmărește obiective de interes general (degrevarea instanțelor, interesul public, protecția consumatorilor, etc.). pe care clienții lor nu le au în minte în momentul apelării la notar.

Notarii protejează și interesele terților (creditori actuali sau viitori, de pildă). Evaluarea activității doar de către destinatarii serviciului nu permite luarea în calcul a globalității funcției notariale.

În acest context, consecințele unui act autentic incorect (terții au încredere în exactitatea și relevanța actelor notariale și al conținutului lor, ceea ce le conferă o prezumție de validitate, de exactitate) nu afectează doar destinatarul serviciului, dar și tribunalele, registrele publice, trezoreria și alte autorități publice.

Concluzii

Notarul este o funcție din sfera sistemului de justiție al statelor membre, iar nu o funcție de piață. O arată, în mod explicit, atât legislația națională, așa cum s-a precizat mai sus, precum și reglementarea la nivel european a circulației **actelor notariale în aceleași acte normative care privesc recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și a tranzacțiilor judiciare**. Cu titlu de exemplu, pot fi menționate:

- **Regulamentul Consiliului nr.44/2001** din 22 decembrie 2000 („**Regulamentul Bruxelles I**”), referitor la competența judiciară, recunoașterea și executarea deciziilor în materie civilă și comercială,
- **Regulamentul Consiliului nr.2201/2003** din 27 noiembrie 2003 („**Regulamentul Bruxelles II bis**”), referitor la competența judiciară, recunoașterea și executarea deciziilor în materie matrimonială și în materia responsabilității parentale,
- **Regulamentul Consiliului și al Parlamentului European nr.805/2004** din 21 aprilie 2004 privind crearea unui **titlu executoriu european** pentru creanțele necontestate,
- **Regulamentul nr.4/2009** al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de **obligații de întreținere**,

- **Regulamentul nr.650/2012** din 4 iulie 2012, privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor.

Legislația națională și europeană arată clar că nu este necesară și nici posibilă o „circulație a notarului” în Uniunea Europeană cu mecanismele/vehiculele pieței interne sau serviciilor, devreme ce există un sistem al circulației „produsului” notarului bazat instrumente din sfera justiției civile, a încrederii reciproce între statele membre, care fac ca actul emis de un notar într-un anumit stat să fie eficace pe deplin în alt stat membru.

Acest lucru presupune ca cetățeanul care beneficiază de libertățile de circulație să beneficieze de un nivel maxim de siguranță juridică, întrucât sunt respectate: a) dreptul internațional public și privat; b) dreptul material și procedural aplicabil, cunoscut, interpretat și pus în practică de notarul public instrumentator, care acționează legitim, în virtutea competențelor materiale și teritoriale cu care e învestit de autoritatea publică națională, în condițiile prevăzute de legea care îi reglementează statutul și prevede mecanismele de control și răspundere cărora li se supune în mod obligatoriu.

Tot pentru garantarea siguranței juridice a cetățeanului european care beneficiază de dreptul la libera circulație, Consiliul Notariatelor din Uniunea Europeană, între care și Notariatul Român, au dezvoltat împreună diverse mecanisme practice care permit colaborarea transfrontalieră a notarilor. Astfel, au fost create Rețeaua Notarială Europeană destinată să sprijine notarii dintr-un stat membru cu suport informativ legislativ punctual pentru cazurile cu elemente de extraneitate cu care se confruntă și diferite portaluri cu informații legislative tematice în domeniul de activitate notarială.

În cadrul întrevederii la nivel politic între delegația României și cea a Comisiei Europene din 30 ianuarie 2012, partea română a prezentat o propunere cuprinzând următoarele elemente:

- modificarea art.33a, în sensul înlocuirii cerinței de experiență profesională de 5 ani consecutivi în decursul ultimilor 7 ani cu 3 ani consecutivi în

decursul ultimilor 5 ani. *(n.n. Acest element se regăsește și în textul aflat în prezent în discuție la nivelul Consiliului, Comisia fiind cea care a sugerat această modificare);*

- includerea în art.33a, alături de titlul „certificat de competențe profesionale”, a titlurilor de calificare de asistent medical generalist atestând o formare la nivel de învățământ superior (diplomele de absolvire a colegiilor universitare de scurtă durată și diplomele de licență, obținute în urma formării universitare de lungă durată);
- clauză de revizuire bazată pe introducerea de către România a unui program de aliniere a formării pentru absolvenții de școli postliceale și pentru asistenții medicali generaliști formați prin liceu sanitar urmat de un an de pregătire într-o școală postliceală.

Oficialii români au pledat în favoarea caracterului realist al acestei propuneri, invocând argumente legate de calitatea formării în învățământul superior și de impactul redus al propunerii de completare a art.33a (în concret, numărul asistenților medicali generaliști formați prin colegii și facultăți de specialitate se ridică la 972 de persoane). Reprezentanții României au indicat, în context, că 7540 de persoane dețin titlul de calificare „certificat de competențe profesionale”, beneficiind așadar de prevederile art.33a și, respectiv, 54493 de asistenți medicali generaliști sunt absolvenți de școli postliceale sau au urmat cursurile unui liceu sanitar și un an suplimentar de pregătire într-o școală postliceală, care ar urma să beneficieze de programele-pasarelă de formare.

Ca principiu, linia de abordare este următoarea:

- introducerea în textul art.33a a celor trei categorii de titluri de calificare și modificarea cerinței de experiență profesională de la 5 ani în ultimii 7 ani, la 3 ani în ultimii 5 ani;
- introducerea în preambulul directivei, iar nu în partea dispozitivă, a unei prevederi (*considerentul 27a*) referitoare la aplicarea de către România a unui program de formare care să permită posesorilor celor trei categorii de titluri acoperite de art.33a, precum și asistenților medicali generaliști cu o formare de nivel postliceal, să își alinieze formarea la cerințele directivei; considerentul ar urma să menționeze și cooperarea Comisiei și a statelor

membre cu România în stabilirea și aplicarea programului de formare; Comisia acceptă o referire generică în text la formare de nivel postliceal, fără enumerarea explicită a titlurilor relevante;

- introducerea propunerii de completare a art.60 cu un alin.(3), care să prevadă prezentarea de către Comisie a unui raport ca urmare a evoluțiilor în materia formării asistenților medicali generaliști, puse în aplicare de România după intrarea în vigoare a directivei.

Cu privire la acest din urmă punct, România trebuie să analizeze dacă este oportun, ca strategie de negociere, să propună introducerea unei clauze de revizuire (în concret, a unui text mai ferm pentru art.60 alin.(3), care să cuprindă o referire explicită la revizuirea dispozițiilor directivei). Mai precis, Comisia crede că există riscul ca statele membre să se concentreze asupra clauzei de revizuire, solicitând menținerea art.33a în forma actuală și introducerea în clauza de revizuire a tuturor aspectelor pe care România dorește să le acopere în art. 33a.

Urmare a celor prezentate în cadrul discuțiilor, membrii comisiei au hotărât, cu unanimitate de voturi, întocmirea unui proiect de opinie favorabil, care va fi transmis Comisiei pentru afaceri europene și, spre informare, Biroului Permanent al Camerei Deputaților și Direcției de drept comunitar.

PREȘEDINTE,
Florin Iordache

SECRETAR,
Mihăiță Găină

Șef serviciu Elena Mesaroș

Întocmit,
Expert parlamentar Lidia Vlădescu

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
Comisia pentru Afaceri Europene

București, 3 aprilie 2013
Nr. 40 / 20 .

NOTĂ DE INFORMARE
privind
controlul subsidiarității asupra
Propunerii de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului
privind măsuri de asigurare a unui nivel comun ridicat de
securitate a rețelelor și a informației în UE
COM (2013) 48

Comisia pentru afaceri europene a fost sesizată în baza Hotărârii Camerei Deputaților nr. 11/27.02.2011 privind procedura de lucru și mecanismul decizional pentru exercitarea controlului parlamentar asupra proiectelor de acte legislative ale Uniunii Europene în temeiul Tratatului de la Lisabona privind rolul parlamentelor naționale, cu propunerea de *Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind măsuri de asigurare a unui nivel comun ridicat de securitate a rețelelor și a informației în Uniune - COM(2013) 48*.

Comisia a luat notă de procesul verbal al ședinței transmis de Comisia pentru tehnologia informației și comunicațiilor a Camerei Deputaților, prin care se arată că propunerea respectă principiul subsidiarității, în special în ce privește necesitatea reglementării unitare izvorâte din caracterul tehnic transnațional al rețelelor și informației.

Comisia a luat act de informările transmise de Direcția de Drept Comunitar a Camerei Deputaților și de Ministerul Afacerilor Externe - Departamentul Uniunea Europeană, din care rezultă că nu sunt indicii privind încălcarea principiului subsidiarității.

Comisia pentru afaceri europene:

a) Constată că propunerea reprezintă un răspuns normativ la riscurile izvorâte din caracterul transfrontalier al rețelelor și informației, prin care se asigură că interdependențele dintre rețelele și sistemele informatice din UE au un corespondent în reglementările aplicabile pe teritoriul diferitelor state membre și salută răspunsul operativ al Uniunii la noile provocări ale progresului tehnic, într-un mod care asigură aplicarea rapidă și unitară.

b) Ia notă de prevederile Articolul 5 al propunerii, conform căruia fiecare stat membru adoptă o strategie națională privind securitatea rețelelor și a informației care definește obiectivele strategice și măsurile concrete de politică și de reglementare necesare pentru a atinge și menține un nivel ridicat de securitate a rețelelor și a informației și recunoaște flexibilitatea acestei modalități de organizare strategică ce oferă suficiente garanții că măsurile pot fi luate la cel mai potrivit nivel.

c) Recunoaște că prevederile articolul 16 - Standardizare - al propunerii sunt necesare și subliniază că obiectivele de armonizare a standardelor și specificațiilor relevante pentru securitatea rețelelor și a informației pot fi atinse mai eficient prin acțiune la nivelul Uniunii Europene.

Față de cele de mai sus, Comisia pentru afaceri europene, întrunită în ședință astăzi, 3 aprilie 2013, admite că obiectivele propunerii nu pot fi realizate decât sub forma unor norme comune la nivelul Uniunii, astfel încât Propunerea îndeplinește condițiile prevăzute la art. 4, aliniatul (2) și la art. 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană, precum și în Protocolul nr. 1 și nr. 2 anexate TUE, **fiind conformă cu principiul subsidiarității.**

Președinte

Ovidiu SILAGHI

Secretar

Ana BIRCHALL

Parlamentul României
Camera Deputaților
Comisia pentru afaceri europene

București, 3 aprilie 2013
Nr. 40 / 230 .

PROCES – VERBAL

privind controlul conformării cu principiul subsidiarității al
Propunerii de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului
privind măsuri de asigurare a unui nivel comun ridicat de securitate
a rețelelor și a informației în UE
COM (2013) 48

În conformitate cu Hotărârea Camerei Deputaților nr. 11/2011 *privind procedura de lucru și mecanismul decizional pentru exercitarea controlului parlamentar asupra proiectelor de acte legislative ale Uniunii Europene, în temeiul Tratatului de la Lisabona privind rolul parlamentelor naționale*, Comisia pentru afaceri europene a Camerei Deputaților a fost sesizată, în data de 18 februarie 2013, pentru verificarea conformării cu principiul subsidiarității al Propunerii de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind măsuri de asigurare a unui nivel comun ridicat de securitate a rețelelor și a informației în UE , COM(2013) 48, BPI-51/E-s/ 18.02.2013.

Membrii Comisiei pentru afaceri europene au dezbătut propunerea de Directivă în ședința din 3 aprilie 2013, având în vedere existența condițiilor pentru ca propunerea să se supună testului de subsidiaritate, termenul de control al subsidiarității și îndeplinirea cerințelor pentru conformare cu principiul subsidiarității.

Din numărul total de 25 de membri ai Comisiei pentru afaceri europene au fost prezenți la ședință 15 deputați.

În urma dezbaterii, Comisia a hotărât că inițiativa legislativă europeană este conformă cu principiul subsidiarității.

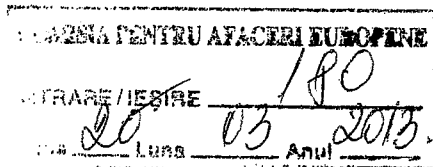
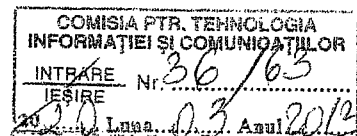
Președinte,

Ovidiu SILAGHI

Secretar,

Ana BIRCHALL

Redactat: FA

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

**Comisia pentru tehnologia informației
și comunicațiilor**

**București
20 martie 2013**

Către,

**Biroul Permanent al Camerei Deputaților,
Comisia pentru afaceri europene**

PROCES VERBAL

**privind verificarea conformării cu principiul subsidiarității a
propunerii de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind măsuri de
asigurare a unui nivel ridicat de securitate a rețelelor și a informației în Uniune
COM (2013) 48**

În conformitate cu Hotărârea Camerei Deputaților nr.11/19.04.2011 privind procedura de lucru și mecanismul decizional pentru exercitarea controlului asupra proiectelor de acte legislative ale Uniunii Europene, în temeiul Tratatului de la Lisabona privind rolul parlamentelor naționale, Comisia pentru tehnologia informației și comunicațiilor a fost sesizată în data de 20.02.2013 pentru verificarea conformării cu principiul subsidiarității a propunerii de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind măsuri de asigurare a unui nivel ridicat de securitate a rețelelor și a informației în Uniune - COM (2013) 48, E14-s/2013.

Analizând textul reglementării, documentele de lucru ale serviciilor Comisiei Europene privind analiza de impact SWD (2013) 31 final și SWD (2013) 32 final, membrii Comisiei pentru tehnologia informației și comunicațiilor au constatat următoarele:

1. Propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind măsuri de asigurare a unui nivel ridicat de securitate a rețelelor și a informației în Uniune are caracter legislativ, făcând obiectul controlului parlamentar al subsidiarității;

2. Propunerea de Directivă aparține categoriei competențelor care nu sunt exclusive Uniunii Europene, în sensul art.4 alin.(1), art. 5 alin.(2) TUE și respectiv art.2 alin.(6) TFUE;
3. Articolul 114 din TFUE constituie un temei juridic adecvat pentru armonizarea cerințelor în materie de Securitatea rețelelor și a informației (NIS) și introducerea unui nivel minim comun de securitate în întreaga UE;
4. Abordarea pe care Uniunea Europeană a adoptat-o până în prezent în domeniul NIS a constat în principal în adoptarea unei serii de planuri de acțiune și strategii care îndeamnă statele membre să-și dezvolte propriile capacități în domeniu și să coopereze în vederea combaterii problemelor de securitate a rețelelor și a informației care au caracter transfrontalier. Normele actuale impun doar societăților de telecomunicații adoptarea de măsuri de gestionare a riscurilor și de raportare a incidentelor din sfera NIS. Cu toate acestea, toți actorii a căror activitate se bazează pe rețele și sisteme informatice se confruntă cu riscuri de securitate. Acest lucru conduce la apariția unor condiții de concurență neechitabile, având în vedere că unul și același incident care ar afecta, de exemplu, un furnizor de telecomunicații și o societate furnizoare de servicii de telefonie prin internet (VoIP) ar trebui notificat autorității competente naționale doar în primul caz, nu și în cel de-al doilea.
5. Prezenta inițiativă a fost lansată în data de 07.02.2013 și este prezentată în corelare cu Comunicarea comună a Comisiei și a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate privind o strategie europeană de securitate cibernetică și are ca obiectiv central crearea un mediu digital sigur și demn de încredere, promovând și protejând în același timp drepturile fundamentale și alte valori centrale ale UE;
6. Obiectivul general este mărirea nivelului de protecție împotriva incidentelor, riscurilor și amenințărilor la adresa securității rețelelor și a informației în întreaga UE;
7. Obiectivele specifice sunt următoarele:
 - instituirea unui nivel minim comun de securitate a rețelelor și a informației în statele membre și creșterea prin urmare a nivelului general de pregătire și reacție;
 - îmbunătățirea cooperării în domeniul NIS la nivelul UE, cu scopul de a combate cu eficacitate incidente și amenințările transfrontaliere;

- crearea unei culturi a gestionării riscurilor și îmbunătățirea schimbului de informații dintre sectorul public și cel privat.
8. Implicațiile transnaționale sunt certe și extinse, rețelele și sistemele informatice au un rol esențial în facilitarea circulației transfrontaliere a mărfurilor, serviciilor și persoanelor;
 9. Obligațiile privind consultarea prealabilă, evaluarea impactului și motivarea acțiunii de a reglementa au fost îndeplinite, conform prevederilor Tratatului;
 10. Scopul propunerii este de a îmbunătăți securitatea internetului și a altor rețele și sisteme informatice pe care se bazează serviciile ce asigură buna funcționare a societății noastre (de exemplu administrațiile publice, sectoarele financiar și bancar, sectorul energetic, transporturile, sănătatea și anumite servicii de internet care permit derularea unor procese cheie la nivel economic și de societate, precum platformele de comerț electronic și rețelele de socializare).
 11. Se acceptă argumentele autorului pentru justificarea necesității reglementării, în special următoarele:
 - nivelul general insuficient de protecție împotriva incidentelor, riscurilor și amenințărilor la adresa securității rețelelor și a informației care se manifestă în întreaga UE și care subminează buna funcționare a pieței interne;
 - necesitatea adoptării de măsuri suplimentare pentru a combate creșterea numărului de incidente astfel încât încrederea consumatorilor în serviciile online să nu aibă de suferit iar obiectivele cuprinse în Agenda digitală să poată fi îndeplinite;
 - existența unei inegalități a capacităților la nivel național în întreaga UE, fapt ce împiedică crearea încrederii între parteneri, condiție prealabilă pentru cooperare și schimbul de informații;
 - insuficiența schimbului de informații privind incidentele, riscurile și amenințările. Cele mai multe incidente de NIS rămân nedeclarate și neobservate, în principal din cauza faptului că societățile sunt reticente în a publica astfel de informații, temându-se de repercusiuni la nivelul imaginii sau al responsabilității.
 - datorită caracterului transfrontalier al NIS, lipsa de intervenție la nivelul UE ar conduce la o situație în care fiecare stat membru ar acționa pe cont propriu, fără a ține seama de interdependențele dintre rețelele și sistemele informatice din UE. Un grad adecvat de coordonare între statele membre ar asigura posibilitatea de a gestiona corect riscurile de NIS în contextul transfrontalier în care apar. Divergențele reglementărilor din domeniul NIS reprezintă o barieră în calea societăților care doresc să opereze în mai multe țări și în calea realizării, la nivel mondial, de economii de scară;

- reglementarea la nivelul UE este necesară pentru a crea condiții de concurență echitabile și a elimina lacunele legislative. Rezultatul abordării pur voluntare este că numai un număr mic de state membre cu un nivel ridicat al capacităților cooperează între ele. Pentru a implica toate statele membre, este necesar să se asigure faptul că acestea au nivelul de capacitate minim cerut. Măsurile privind NIS adoptate de guverne trebuie să fie coerente între ele și coordonate pentru a limita incidentele de NIS și a reduce la minimum consecințele acestora. Autoritățile competente și Comisia vor coopera în cadrul rețelei, prin schimb de bune practici și implicarea continuă a ENISA, pentru a facilita punerea în aplicare a directivei în mod convergent în întreaga UE;
- acțiunile concertate de politică în domeniul NIS pot avea un puternic impact pozitiv asupra protecției eficace a drepturilor fundamentale, în special a dreptului la protecția datelor cu caracter personal și a vieții private.

Membrii Comisiei pentru tehnologia informației și comunicațiilor, în ședința din 19 martie 2013, au admis că, datorită naturii transfrontaliere a problemei și a faptului că acțiunile întreprinse la nivelul UE ar avea o eficacitate sporită (și, astfel, o valoare adăugată) pentru politicile naționale existente și pentru a asigura un cadru de cooperare care să cuprindă toate statele membre, este necesar să se poată garanta faptul că acestea dispun de un nivel minim necesar al capacităților, precum și faptul că existența unor acțiuni de politică concertate și colaborative în domeniul NIS poate avea un impact puternic și benefic asupra protecției drepturilor fundamentale, în special asupra dreptului la protecția datelor cu caracter personal și a vieții private, acțiunea la nivelul UE crește eficacitatea politicilor naționale existente și facilitează dezvoltarea acestora, astfel încât propunerea legislativă europeană îndeplinește condițiile prevăzute la art.4, alin.(2) și art.5 din Tratatul privind Uniunea Europeană precum și în Protocolul nr.1 și nr.2 anexate TUE și au hotărât, cu unanimitate de voturi a membrilor prezenți, că **propunerea este conformă cu principiul subsidiarității.**

PREȘEDINTE,

Daniel Vasile Oajdea

